

DECIZIA Nr. 97/2005

privind soluționarea contestației formulata de **S.C. X** împotriva
Procesului verbal nr. Y întocmit de organele de control din cadrul Direcției de
Control Fiscal

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. este investit să soluționeze, în baza prevederilor O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, contestația formulată de S.C. X.

S.C. X contestă suma de Y lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată deductibilă neacordată la rambursare de către organele de control ale Direcției de Control Fiscal, conform Procesului verbal nr.Y, încheiat de reprezentanții Direcției de Control Fiscal.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la analiză și soluționarea contestației.

I. În motivarea contestației, petenta apreciază că, în fapt, a solicitat, în conformitate cu decontul de taxă pe valoarea adăugată nr. Y/25.10.2004, rambursarea taxei pe valoarea adăugată în valoare de Y lei, aferentă achizițiilor de utilaje de la diverși furnizori din țară în perioada octombrie 2003-septembrie 2004.

Prin Procesul verbal nr.Y s-a concluzionat că S.C. X a dedus nelegal suma de Y lei.

În drept, petenta își întemeiază contestația pe prevederile Legii nr.571/2003, art.145, pct.3, lit.a) și pct.8.

Așadar, susține contestatoarea, legea dispune că societățile comerciale înregistrează și evidențiază taxa pe valoarea adăugată pe baza de factura fiscală, emisă de furnizor, condiție pe care S.C. X o îndeplinește.

De asemenea, contestatoarea precizează că la data de Y, A.N.A.F. -D.G.F.P. X-Serviciul Informații și Monitorizare Fiscală a efectuat un control materializat printr-un Proces verbal privind evidența financiar-contabilă a furnizorilor S.C. X., și anume, S.C. X și S.C. X., în care se reține faptul că facturile privind livrarea de utilaje către societatea contestatoare sunt înregistrate în evidența acestor societăți, fapt care arată buna credință a S.C. X în calitate de cumpărător.

În cazul în care furnizorul nu și-a îndeplinit obligațiile ce-i revin ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, acest lucru nu poate afecta, în condițiile legii, dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, susține contestatoarea.

II. Prin Procesul verbal nr.Y, intocmit de organele de control ale Direcției de Control Fiscal, s-a constatat ca achiziționarea efectivă a utilajelor nu a putut fi demonstrată la efectuarea controlului privind rambursarea soldului sumei negative de Y lei taxa pe valoarea adăugată.

În acest sens, conform răspunsurilor primite de la D.G.F.P. X, D.G.F.P. X, D.G.F.P. X și D.G.F.P. X la controalele încrucișate solicitate, s-a dovedit că furnizorii de utilaje ai S.C. X nu au putut face dovada provenienței utilajelor înscrise în facturile de achiziție, pentru acestea nedetinzând documente legale de proveniență.

De asemenea, pentru utilajele achiziționate de S.C. X nu s-au găsit date clare de identificare, în documentele de achiziție sau în cărțile tehnice (serii, numere, an de fabricație, caracteristici).

În urma verificării efectuate de organele de control s-a dovedit existența indiciilor savirsirii unei infracțiuni, procesul verbal fiind trimis organelor de cercetare penală.

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu dispozițiile legale referitoare la aceasta și având în vedere motivele invocate de contestatoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o constituie stabilirea dacă D.G.F.P. se poate investi cu dreptul de a soluționa pe fond contestația, în condițiile în care societatea contestatoare a depus, ulterior înregistrării contestației, cerere de retragere a contestației, înregistrată la D.G.F.P. sub nr.Y.

În fapt, S.C. X a depus contestație în termen legal la D.G.F.P., înregistrată sub nr.Y, împotriva Procesului verbal nr. Y intocmit de reprezentanții Direcției de Control Fiscal, prin care nu s-a acordat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în suma de Y lei.

În data de Y, S.C. X a aplicat prevederile art.172 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală și a depus cerere de retragere a contestației la D.G.F.P., înregistrată sub nr.Y.

În drept, O.G. nr.92/2003, art. 172, prevede:

"(1) Contestația poate fi retrasă de contestator pînă la soluționarea acesteia, organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

(2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia".

Având în vedere că în termenul legal de depunere a contestației de 30 de zile societatea nu a revenit cu o nouă contestație, D.G.F.P. poate soluționa cererea de retragere a contestației depusă împotriva Procesului verbal nr. Y al Direcției de Control Fiscal.

D.G.F.P., în baza prevederilor art.172 din O.G. nr.92/2003, ia act de renunțarea la contestația depusă de S.C.X., ca urmare a cererii de retragere a contestației depusă și înregistrată la D.G.F.P. sub nr.Y.

Având în vedere actele și documentele existente în dosarul cauzei, considerentele prezentate în susținere, în temeiul art.172 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, coroborat cu art. 174 din aceeași ordonanță se

DECIDE

- se ia act de renunțarea la contestația formulata de S.C. X, inregistrata la D.G.F.P. sub nr.Y, prin cererea de retragere a contestației depusa si inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 (sase)
luni de la comunicarea prezentei.

—
DIRECTOR EXECUTIV